

ചിനിക്കുട്ടി എന്ന സുസ്ഥി

സരോജാ വർത്തീസ്, ന്യൂയോർക്ക്

ഭേദപ്പും - 1

മത്തായിച്ചൻ പതിവു പോലെ തന്റെ ആയുധം, മൺബെട്ടിയുമായി പറമ്പിലേ കരിങ്ങി. ഏതെന്നവാഴതെ കൾ പുഷ്ടിയായി വളർന്നു വരുന്നു. മനസ്സിൽ ആയിരു പ്രതീക്ഷകളും. കഴിഞ്ഞ വർഷവും ഇതേപോലെ തുച്ഛവും വാഴക്കുടങ്ങളാണ് അപ്രതീക്ഷിതമായുണ്ടായ കൊടുക്കാറും പേമാരിയും കാരണം നശിച്ചപോയത്. അയാൾ ഉള്ളിരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. “ബൈവമെ, കരുണ തോന്നണണാം. ആബാകിലെ കടം ഇനി വീടിയില്ലക്കിൽ.....”

സുസ്ഥി അവർക്ക് ശബ്ദം:- “ഇച്ചാച്ചാ, വനുവള്ളും കഴിച്ചിട്ടുപോ. അമ്മച്ചി വിളിക്കുന്നു.”

സുസ്ഥി മത്തായി ചുന്നു രണ്ടു പെൺമകളിൽ മുത്തവള്ളാണ്. ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു. അവളുടെ ഇളയവർ, മേരി അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലും. നല്ല സ്നേഹവും അനുസരണ സന്ന്യാസിയും ദൈവാലൈറ്റും മകൾ. എക്കിലും തന്നെ സഹായിക്കാൻ ഒരു ആൺതരിയെ ലഭിച്ചുണ്ട്.

മത്തായിച്ചൻ അലട്ടാറുണ്ട്. ഭാര്യ സാരാമുഖം ഒരു ഉറച്ച ബൈവമെ. വീടുകാരും അശ്രൂക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പറമ്പിൽ കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ ഭർത്താവിനെ സഹായിക്കാനെത്തും. രാവിലെ അടുക്കളെയിൽ ധൂതിയാണ്. കുട്ടികൾക്കു പ്രഭാതം ക്ഷണം തയ്യാറാക്കി കൊടുക്കണം. ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ക്ഷണം ചോറുപാത്രങ്ങളിലാക്കണം. ആകെ തിരക്ക്.

മത്തായിച്ചൻ ആനാട്ടിലെ ഭേദപ്പെട്ട ഒരു കൃഷിക്കാരനാണ്. വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ്, മത്തായി ചുന്നു അപ്പൻ ആ മലനാട്ടിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത് അല്പം വസ്തുവകകൾക്കരസമാക്കി. അപ്പനോടൊപ്പം മത്തായിച്ചനും ഒരു കൃഷിക്കാരനായി വളർന്നു. ആ നാട്ടിൽ അന്നു വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാനക്കരും ഔദ്യമില്ല. ദിവസവും രാവിലെ അപ്പൻ മത്തായിയെ വിളിച്ചു നേരത്തും. “എന്നീകെടാചെരുക്കാ, ഇങ്ങിനെ പോത്തുപോലെ കിടന്നുറങ്ങിയാൽ നാളേനീയാക്കു എങ്ങിനെ ജീവിക്കും.”

മനസ്സില്ലാമനസ്സാട

എഴുന്നേല്ക്കും. ഒരു കട്ടൻ കാപ്പിയും ചീനിപ്പുഴുങ്ങിയതും അകത്താക്കി അപ്പനോടൊപ്പം ഇരഞ്ഞും. മത്തായിക്ക് പതിനാലു വയസ്സ്. പ്രായമുള്ളപ്പോൾ മലസനിപിടിപെട്ടു അപ്പൻ മരിച്ചു. വൃഥയായ അമ്മ. പറമ്പിൽ അഡ്രാനിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ആദായം. എക്കിലും മത്തായിനിരാശപ്പെട്ടില്ല. അയല്ക്കാരായ ചില നല്ല കൃഷിക്കാർ അവരുടെ സഹായത്താടു മത്തായി വളർന്നു. അപ്പൻ പണികൂടി അവൻ ചെയ്തു. മിടുക്കനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ; അയല്ക്കാർ വിധിയെ ചുതി. അങ്ങിനെ നല്ലവനായ മത്തായിയെ കുളിച്ചു വിവാഹാലോചന വന്നു. തന്റെ കുടുക്കാരന്നു സഹോദരി സാരാമുഖം. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത മത്തായിയെപ്പോലെ തന്നെ. കുന്നിൻമുകളിലുള്ള ആകൊച്ചുപള്ളിയിൽ വച്ചുകല്ലാണോ. മത്തായിയും സാരാമുഖും. സാരാമുഖയായ അമ്മച്ചിയെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു, ശുശ്രാഷിച്ചു. ഇനവരില്ല. 90-10 വയസ്സിൽ അവർ ഇള ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു.

മത്തായിയുടെ കൃഷിലുകിൽ സർബ്ബാംഗം വിളയിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകുന്ന

നാശനഷ്ടങ്ങൾ ആദ്യകാല അളവിൽ അയാളെ അലട്ടിയില്ല. കുടുംബം വളർന്നു. രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ. അവർക്കു നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്നു മത്തായി വളരെ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ കൃഷിക്കു നേരിട്ടുന്ന നഷ്ടം സാമ്പത്തികമായി അയാളെ അലട്ടിത്തുടങ്ങി. വീണ്ടും കൃഷിയിറക്കുന്നതിനുള്ള പണം വായ്പയായി വാങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. തന്റെ കൊച്ചുവീടും കൃഷി ഭൂമിയും ഇടകായി വച്ചു പണം വാങ്ങി, കൃഷിയിറക്കി. മത്തായി സ്വയം സമാധാനിച്ചു. അയാൾ സാരാമയുമായി ആ സന്തോഷം പക്കുവച്ചു. “എന്ന് സാരാ, ഈ അങ്ങോടു നമുക്കു നല്ല കാലമായിരിക്കും.”

സാറ മറുപടി നല്കി:-

“ദൈവം കരുണയുള്ളവനാണ്.”

അടുത്ത രണ്ടു വർഷം കാലക്കേടോന്നും ഉണ്ടായില്ല. മുന്നാം വർഷം പ്രകൃതിക്കോഡ് മുണ്ടായി. എവിടെയോ ഉരുൾ പൊട്ടി. ധാരാളം നാശനഷ്ടങ്ങൾ. മത്തായിയുടെ കൊച്ചുപുരയും അതോടുചേർന്നുള്ള മണ്ണും മാത്രം ബാക്കി. അയാൾ ഹൃദയം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. ബാക്കിന്റെ കടം അയാളുടെ തലയ്ക്കുമുകളിൽ തുങ്ങുന്ന വാൾ പോലെയായി. ഈനി എന്തു ചെയ്യും? എവിടെ തുടങ്ങും? കൃഷിയിറക്കാൻ പണം വായ്പയായി വാങ്ങി തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ വന്ന പല കൃഷിക്കാരും കുടുംബസമുദ്ദേശം ആരു ഹത്യ ചെയ്യുന്ന വിശ്രഷ്ടിയാണ് അയാൾ അഭ്യന്തരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഒൻപത് അയാൾ ഇടയ്ക്കിടക്കേണ്ടാണ്. പക്ഷേ താൻ അതു ചെയ്യുകയില്ല. കുലിപ്പണി ചെയ്യാനുള്ള ആരോഗ്യം തനിക്കുണ്ട്. തന്റെ കുടുംബത്തെ പട്ടിണിയില്ലാതെ പോറ്റാൻ ദൈവം ആരോഗ്യം തനിട്ടുണ്ട്.

ടുവിൽ അതു സംഭവിച്ചു. സഹകരണബാങ്ക് അവരെയും വെറുതെ വിട്ടില്ല. അയാളുടെ അയാന്മല മായ ആ കൊച്ചുവീടും ശേഷിച്ച ഭൂമിയും ജപ്തി ചെയ്യപ്പെട്ടു. കിടക്കപ്പോയും അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുമായി അയാൾ പടിയിരിക്കും. അയല്ക്കാരനായ ഒരുപ്പെട്ടാണു നല്ല കുടുംബത്തിനു അഭ്യന്തരിക്കാൻ അഭ്യന്തരിക്കാൻ അയാളുടെ കൊച്ചുവീടിനടുത്ത് മറ്റാരും ഓലക്കുടിൽ കെട്ടിപ്പോക്കി. മത്തായിയും കുടുംബവും അതിലേക്കു താമസം മാറ്റി.

(തുടരും)